

Barraca codi 9941 - BV145

Vallirana

- Comparteix:
- [Facebook](#)
- [Twitter](#)

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Serrat de Sant Silvestre - Can Bogunyà
Emplaçament: Entre la masia de can Bogunyà i el Camí de Vallirana al Mas de les Fonts, al bosc
Alçada: 290m

Coordenades:

Latitud: 41.36763
Longitud: 1.92806
UTM Est (X): 410350
UTM Nord (Y): 4580123

Classificació

Número de fitxa: 08295-143
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle: XIX-XX
Estat de conservació: Dolent
Notes de conservació: Enderroc total.
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: Ref. Cad.: 08296A00500001
Autor de la fitxa: Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dj., 15/09/2016 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca del tipus aèria adossada al marge. La seva planta és circular i presenta un elevat grau d'enderroc que fa impossible obtenir la seva orientació. De fet, no es pot determinar on era la porta, encara que al terra hi ha pedres de mida molt gran que es podrien correspondre amb la llinda. La construcció d'un camí i la caiguda del pi que hi havia al davant són les causes del seu enderroc.

Observacions:

Les dades han estat extretes de l'espai web Wikipedra i cedides pel Centre Excursionista de Vallirana.

Història

A Vallirana, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser la principal activitat agrària a Vallirana fins a finals del segle XIX. En general, cada família tenia la seva vinya (sobretot en el cas de les masies), tot i que amb l'arribada de la fil·loxera a França, la demanda de vi va experimentar un increment considerable, que es traduí en la proliferació del cultiu de vinya arreu del terme. Posteriorment, amb el pas de la fil·loxera per Catalunya, el sector va entrar en una forta crisi que finalment es va poder superar empeltant altres varietats de raïm, reconvertint els cultius i creant els cellers cooperatius, tant en auge durant la primera meitat del segle XX. Les vinyes valliranenques van perviure fins ben entrada la segona meitat del segle XX, abans de l'aparició de les urbanitzacions residencials. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. La pedra que les basteix era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius.

Bibliografia

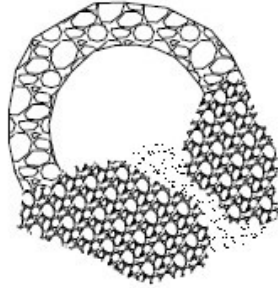
OLLÉ DORCA, Francesc (2013). Vallirana, poble de vinyes. [Vallirana]: Associació d'Amics de Vallirana i Centre Excursionista de Vallirana (CEV). Fons documental del Centre Excursionista de Vallirana (CEV). [Http://wikipedra.catpaisatge.net/](http://wikipedra.catpaisatge.net/) (Consulta: 08-09-2016).

130 Actual

340
225

↓
No

B145
Wkp. 9941

CENTRE EXCURSIONISTA DE VALLIRANA	
Observació	20140712
Enderroc sostre i porta	
Situació	
CAN BOGUNYÀ_Serrat de Sant Silvestre	
Tipus	
DESCONEGUT	